

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Colleoni

Citation: Michaëlis, Sophus: "Colleoni", i Michaëlis, Sophus: *Livets Fest*, 1900, s. 11.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_05-shoot-workid54881.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Livets Fest

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

COLLEONI

(Til Andrea Verrocchios Rytterstatue)

I Venezias Smøgelabyrint
staar han høj, staar han stejl
paa sin knejsende Plint.

Han er langt fra de gyngende Vover.
Han rider som Torden paa Tage,
og Kirkerne tramper han over.

Han staar rejst i de bærende Bøjler.
Med det yderste Led af sin Finger
han Gangeren tøjler.

Generalen af Næverets-Adel
er kun eet med sin Hest, han er støbt
i sin kløftede Sadel.

12

Han er ikke i Harnisk formummet —
om hans Albu og Lænd, om hans Skuldre
har Malmen sig krummet.

Han er klædt som i pansrede Flager:
naar han rider, saa rasler det ej,
men det brager.

Hans Hjerne er Flamme, hans Hjerter er koldt,
hans Blik er af Bly, hans Øje
en gloende Bolt.

I hans Vrede er Hjul der og Stejle,
naar han løfter sin Højre, da svinger
sig tusinde Plejle.

Da mejes der Menneskeskaar over Vangen,
da hugges i Kød, da skingrer
af Leerne Klangen.

Og hans Sjæl er en ædende Harmen —
hvad ænser hans Hest, om den tramper
i Græs eller Tarme.

Han gaar frem som en Krigens Meduse —
dog forstener han ej, han har lært
kun at knuse.

13

Han blev Høstmand, den raa Bergamasker,
for den havfødte Stad. som med Guld
i Lagunerne plasker.

Han høster, han kapper, han jævner,
han gøder med Lig og med Blod,
hvor paa Hesten han stævner.

Hans Kød var ej Hø eller Halm:
ved sin Død blev han højsat til Hest
i Bronze og Malm.

I Venezias Smøgelabyrint
staar han høj, staar han stejl
paa sin knejsende Plint.